

Om hundred år er alting glemt

Tekst: Carl Søbørg, (1775-1852) Melodi: Anonym

1. Om hundred år er alting glemt,
venner, hvad end vi her må lide;
thi lad os være glade stemt,
sætte de mørke griller til side !
Den rus, som vi i aften får,
er sovet ud om hundred år

2. Vil lykkens hest ej gå i trav,
broder! Giv den af glædens sporer;
generes stundom du ved krav
af vekslers, renters, kreditorers,
trøst dig: At, hvordan det end går,
du kræves ej om hundred år.

3. Synes din vandel ej tilpas,
lyster en mundkåd om dig skumle
gør ret og pligt, og tøm dit glas;
lad så kreti og pleti mumle;
Klaferlysten vel forgår,
om ikke før, om hundred år.

4. Og hvis din pige nu og da
elsker dig kun lidt mer end fanden,
da er der fler, hvor hun kom fra;
se dig om, du finder en anden.
Pluk glædens roser, hvor de står,
du ser dem ej om hundred år!

5. Men, dersom du er ægtemand
til en hustru, der er Xantippe,
som sætter på dit glas en rand,
hvortil desværre du må nippe,
vid, den ægtestand ende får, -
om ikke før, om hundred år.

6. Derfor elskov, venskab og vin
dog, notabene, af den ægte -
nydt med glæde, er medicin;
druens virkning man ej kan nægte.
Thi lad os være glade stemt,
om hundred år er alting glemt.

Carl Søbørg 15-08-1775 - 03-11-1852

<http://www.erlingmusic.dk/>